

det ærede Medlem, hvad de ærede Medlemmer i Salen maaste ikke have vidst før, at der er blevet nedsat Underudvalg, at det ærede Medlem blev Formand i et af disse Underudvalg og jeg Medlem deraf; han sagde endvidere, at i dette Underudvalg ere nogle af os fremkomne med Forslag, altsaa han er fremkommen med Forslag, og til sidst fortalte han, at et af Medlemmerne — det var mig — havde slet intet bestilt. Det var 3 Oplysninger, vi fik, som nok kunne siges at være af en smule lokal Natur. Men naar det ærede Medlem fik Lov til at fremkomme med saadanne Oplysninger, som jeg nu ser refererede i Gaar i Kjøbenhavnste Blade: og i Dag i Bladene i Provinserne, nemlig, at jeg intet har bestilt, men det ærede Medlem meget, maa jeg faa Lov til at gaa lige saa vidt som det ærede Medlem og fortælle, hvad vi to have bestilt. Naar det ærede Medlem med Bestemthed paastod — jeg har hans Referat liggende her — at jeg ikke havde bestilt det allermindste uden at snakke, det har jeg ganske vist gjort, saa viser det atter, at det ærede Medlems Huskommelse svigter ham. Han sagde, at jeg aldrig nogen Sinde stillede et eneste Ændringsforslag, og det staar saaledes nøjagtig refereret i de allerfleste Blade, der ere komne i Dag, saa Befolkningen omkring i Landet, hvoraf vist en Del af Husmændene have ventet, at jeg efter fattig Evne skulde yde min Størv til dette Arbejde ved at staffe Jord til Veje, have faaet den Opfattelse, at jeg intet bestiller. Jeg skal minde det ærede Medlem om, at hans Huskommelse svigter ham, naar han siger, at jeg intet Ændringsforslag har stillet. Jeg skal ikke nævne, hvilke Ændringsforslag, men minde om, hvornaar jeg har stillet dem. Naar han hører Tidspunktet, og hvorledes det er gaaet til, kan han maaste komme i Tanke om det. Det ærede Medlem fortalte, at vi havde haft megen Diskussion om disse Spørgsmaal, og det er rigtig. Da Spørgsmaalene bleve forelagte for os — jeg kan vel nok uden at gaa nogen for nær sige, at de bleve fremlagte af selve Kommissionens Formand — erklærede jeg straks, at jeg vilde stille Ændringsforslag til dem, og med det samme anmodebde jeg om, at de, der ønskede at være med til at stille Ændringsforslagene, vilde møde i et af Rigsdagens Værelser. Jeg mente kun, at der vilde møde nogle faa Stykker af mine nærmeste politiske Meningsfæller, men til min Forbavselse mødte det ærede Medlem selv og vilde være med. Jeg forelagde nogle Ændringsforslag, og det ærede Medlem tiltraadte dem. Og naar nu det ærede Medlem i Forgaars fortalte os,

hvilken højærværdig Stilling han havde faaet i Kommissionen, idet han var Formand i et af Udvalgene, maa jeg vel ogsaa have Lov til at sige, hvilken Stilling, om end kun en besteden Stilling, jeg har indtaget. Da der var flere om at stille disse Ændringsforslag, skulde selvfølgelig en være Ordfører, og paa Forslag af det ærede Medlem blev jeg det. Hvordan det gik med disse Forslag, skal jeg ikke omtale og heller ikke, hvem der var med til at stille dem, men jeg kan kun beklage, at disse Forslag ikke gik igennem, for jeg tror, at Spørgsmaalene i saa Fald vilde være blevne stillede bethdelig mere tiltalende og klare for dem, der skulde bære dem.

Jeg skal imidlertid forlade dette og gaa over til at omtale det kolossale Arbejde, som det ærede Medlem fortalte, at der vilde være at udføre, før man kunde komme til et Resultat. Han fortalte os jo, at naar vi skulde til at overveje, hvorfra Jorden skulde komme, hvordan den skulde faas, vilde det kræve mange og lange Forhandlinger inden for Kommissionen. Men det er netop disse mange og lange Forhandlinger, jeg har klargjort ikke have fundet Sted. Jeg tænker, den højtærede Formand vil tillade mig at oplyse, hvor mange og lange Forhandlinger der har været, især da jeg i Forgaars hørte den højtærede Justitsminister fortælle, hvor mange og lange Forhandlinger der var ført i Proceskommissionen. Det vil være de Herrer bekendt, at Loven er af 13de April 1894, og at Landbokommissionens Medlemmer skulde vælges saavel af Rigsdagens Afdelinger som af den højtærede Regering. Rigsdagens Afdelinger, Folketing og Landsing, valgte deres Medlemmer den 18de og 19de April, altsaa omtrent saa hurtigt, som det kunde gøres. Hvornaar Regeringen valgte sine, er mig ubekendt; men hvad der er mig bekendt, er, at stont vi altsaa fra Rigsdagens Side have gjort, hvad vi kunde, allerede den 19de April, begyndte Kommissionen først sine Arbejder efter 158 Dages Forløb, altsaa noget over 5 Maanedes efter, idet den først begyndte den 24de September. Saa arbejdede vi i 6 Dage. Den højtærede Justitsminister fortalte i Gaar, at Møderne i Proceskommissionen varede som Regel i 3 Timer, det vil ogsaa omtrent være Reglen for Møderne i Landbokommissionen. Dog er det givet, at tage vi det gennemsnitlig bliver det alligevel ikke saa lidt under 3 Timer. Naar jeg altsaa siger, at vi vare samlede i 6 Dage, bethyder det saadan omtrent 3 Gange 6 altsaa 18 Timer — men naturligvis vilde man tælle sammen, bliver det kun 16, idet det ikke bli-